

Sprawozdanie Wydziału krajowego

względem uzasadnienia niektórych zmian w budżecie krakowskich szpitali
św. Łazarza i św. Ducha na rok 1875.

Wysoki Sejmie!

Przy układaniu budżetu na rok 1875 uchwalił Wydział krajowy pod dniem 10. i 11. sierpnia r. b. poczynić w budżecie zeszłorocznym tę zmianę: ażeby zamieścić w nim na rok przyszły tak

- a) przy szpitalu lwowskim, jak też
- b) przy krakowskich szpitalach św. Łazarza i św. Ducha, dodatki z powodu drożyzny dla wszystkich lekarzy bez wyjątku.

Co do szpitala lwowskiego nie potrzebujemy bliżej usprawiedliwiać rzeczonej zmiany budżetowej, gdyż takowa odpadła z tego względu, iż pod dniem 18. września r. b. przedłożyliśmy Wys. Sejmowi etat osób i płac co do wszystkich trzech zakładów leczniczych we Lwowie, które są już instytucjami krajowemi.

Zaś co do szpitali krakowskich, względem których przedstawiliśmy pod dniem 20. września r. b. wniosek o uznanie takowych jako zakład krajowy (a to bez naruszenia ustawy krajowej z 10. maja 1873 co do zakładu podrzutek) musimy przytoczyć uzasadnienie następujące:

Już w roku 1872, gdy toczyła się w Wysokiej Izbie pertraktacja względem udzielenia urzędnikom i sługom przy szpitalach we Lwowie i Krakowie dodatków do płac z powodu drożyzny ubolewała sejmowa komisja, „że szczupłe środki, jakimi kraj rozporządzał, a mianowicie w tym roku 1872. nie pozwoliły jej przedstawić wniosku do uwzględnienia prośby lekarzy o dodatki do płac z powodu drożyzny, gdyż wynosiłoby to dla Lwowa przeszło 4000 zł., a dla Krakowa także do 2000 zł. (Videantur stenogr. sprawozdania z 1872. pag. 626)

Jakkolwiek i dziś finanse nasze nie są pomyślniejsze, lecz przeciwnie obciążenie funduszu krajowego wzrasta się corocznie, toć wszakże wydaje nam się stosownem, ażeby ustała ta różnica, jaką zrobiono w traktowaniu położenia urzędników i sług administracyjnych z jednej strony, a słu-

zby lekarskiej z drugiej strony; gdyż wspólnie przy tych wszystkich osobach przemawiał i przemawia zarówno jeden i tenże sam wzgląd, że ceny żywności i ceny pomieszczeń podskoczyły w czasach ostatnich tak znacznie, iż spowodowały polepszenie, czyli raczej uzupełnienie płacy, która na tak wygórowane ceny okazała się niedostateczną.

Gdy więc oszczędność, zastosowana wyjątkowo li tylko do służby lekarskiej, sprzeciwia się wszelkim zasadom słuszności i z tego względu ostać się nie może, czuliśmy się zniewoleni zaproponować dla niej choć szczupłe uzupełnienie płacy dotychczasowej.

A ponieważ stanowisko lekarzy tak co do kwalifikacyj naukowych, jak też co do prywatnej praktyki lekarskiej, jest mniej więcej równem i bliżej co do zapracowanych dochodów klasyfikować się nie da, proponujemy dla wszystkich lekarzy jeden i ten sam dodatek, czyniąc tylko różnicę co do tych lekarzy, którzy rozpoczynają dopiero praktykę szpitalną i zajmują posady tak zwanych praktykantów, a którym przeto słusznie mniejszy dodatek do płacy przyznać należy.

Stawiamy przeto wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Dyrektorowi krakowskich szpitali św. Łazarza i św. Ducha, dwóm ordynaryuszom i dwóm asystentom przy oddziale chorych szpitala św. Łazarza, wreszcie dwóm prymaryuszom i dwóm sekundaryuszom szpitala św. Ducha udziela się z powodu drożyzny od dnia 1. stycznia 1875 dodatek do płacy o rocznej kwocie 200 zł. aż do odwołania; zaś w tenże sam sposób udziela się dwóm lekarzom praktykantom przy szpitalu św. Łazarza od 1. stycznia 1875 dodatek do płacy o rocznej kwocie 100 zł. a. w. aż do odwołania.

2. Przyjmuje się z tego tytułu wstawienie do budżetu łącznej kwoty 2000 zł.

We Lwowie d. 27. września 1874.

Marszałek krajowy

Leon książę Sapieha w. r.

Sprawozdawca

Maciej Zenon Serwatowski w. r.

zastępca członka Wydziału kraj.